

Zoran Milanović

U Hrvatskoj se duže vrijeme govori kako na političku pozornicu moraju doći neki novi “klinci”. Njihova argumentacija je vrlo jednostavna: stari su pokazali što su imali pokazati – i točka.

Socijalna i gospodarska slika Hrvatske je prilično sumorna što je mnogo puta rečeno na ovim stranicama. Dijagnoza stanja pokazuje da postoje mnogi problemi i da tek učinak droge (inozemni dug) život čini podnošljivim. Socijalni problemi rastu pa je potrebno sve više droge (dodatno zaduživanje u inozemstvu) kako bi se sačuvala ova “ugoda”.

SDP je na svojoj konvenciji izabrao novo lice. U Hrvatskoj je to središnji događaj. Sasvim je sigurno da bilo koji drugi izbor ne bi izazvao toliko pažnje. I ne samo to. Građani su s oduševljenjem dočekali izbor gospodina Zorana Milanovića. Očekivanja su velika (nije dobro) a njegova izuzetno velika radna energija (što je dobro) uhvatit će se u koštac. Rezultat je neizvjesan. Bilo bi dobro kada bi svi u SDP-u pomogli gospodinu Milanoviću. To bi građani prepoznali i – vjerujem – honorirali na slijedećim izborima.

S druge, pak, strane HDZ pokušava marginalizirati izbor novog mladog čovjeka u SDP-u. Promjene u SDP-u imat će odraza na razmišljanja u HDZ-u. Ovo tim više jer je predstavnik HDZ-a umjesto kurtoaznih čestitki uputio ratničke poruke što je javnost negativno interpretirala. HDZ se izborom gospodina Milanovića mora mjenjati. Drugo je pitanje da li može i da li hoće. Ipak, u HDZ-u moraju znati da vrijeme sve mjenja i da želju za promjenama mogu iskoristiti kao šansu. SDP je upravo to učinio.

Ostale stranke ponijele su se korektno. Međutim, zahtjevi za promjene pojavit će se i u njima samima.

Izostanu li promjene u drugim strankama SDP bi mogao postati lider i tako bitno izmjeniti političku kartu. Naime, za sada je bjelodano da je gospodin Milanović: socijalno senzibilan, nacionalno određen što se daje interpretirati temeljem njegovog određenja prema prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. Nije nevažno da je gospodin Milanović obrazovan mladi čovjek odgojen u mediteranoskoj i europskoj (kršćanskoj) tradiciji što mu definira mnoge moralne i etičke kriterije.

Jasno postoje i mnoge opasnosti. One su prisutne i izbor gospodina Milanovića ih nije umanjio. Što više različite interesne grupe dobile su novog “neprijatelja” koji će se, komentiram prema izjavama gospodina Milanovića, boriti za bolju Hrvatsku.

Izbor Milanovića znači promjene i na ovim prostorima općenito. Iako nemam argumenata ta činjenica u meni budi nadu da će se stvari usmjeriti u boljem pravcu i da će građani s ovih prostora sutra živjeti bolje. Nada umire posljednja.